

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

tiske forhold, til problemerne omkring et dansk medlemskab af EF, at der opnås det bedst mulige grundlag for en stillingtagen ved den kommende folkeafstemning. Det er regeringens opfattelse, at der vil være et betydeligt flertal i befolkningen for dansk tilslutning, når befolkningen har fået lejlighed til at uddybe kendskabet til problemerne.

Spørgerens sammenligning af markedssekretariatets informationsarbejde med Estrups officerers kampagne for fæstningsbyggeri i forrige århundrede er i enhver henseende malplaceret og uberettiget. Markedssekretariatets embedsmænd oplyser om faktiske forhold vedrørende en løsning af markedsspørgsmålet, som folketingets store flertal har tilsluttet sig i hver eneste markedsdebat gennem de sidste 10 år, og som 80 pct. af folketingets medlemmer stemte for ved markedsdebatten i december sidste år.

Omfanget af embedsmændenes oplysningsvirksomhed afhænger udelukkende af efterspørgslen, og oplysninger efterspørges også af EF-modstandere. Embedsmændene er til rådighed i det omfang, de kan overkomme det. Regeringen anser denne aktivitet for en service, som hele befolkningen har et rimeligt krav på.

Maigaard: Jeg har to bemærkninger at gøre til udenrigsøkonomiministeren, idet jeg blot skal indlede med en helt nøgtern konstatering af, at Estrup jo også forsvarede de embedsmænd, de officerer, som i debatten gik ind for hans fæstningsbyggeri.

Jeg har svært ved for det første at acceptere, at det kun er særlig viden, man stiller til rådighed. Jeg står her med en kronik af udenrigsråd Jens Christensen fra Politiken, og jeg kan vanskeligt se, at denne kronik er andet end et klart forsøg på at vinde tilslutning til den officielle markedspolitik. Det mener jeg er at gå klart ved siden af det, der er en embedsmands opgave.

For så vidt angår oplysningsproblemet, som er vanskeligt, har jeg f. eks. set kontorchef Ersbøll på billedbånd udtale, at formålet med fællesmarkedet er at skabe et fælles marked, punktum, ikke mere. Det turde dog også være et forsøg på, som mange markeds-tilhængere gør det, at dulce debatten ned i et blidt leje, og det tilkommer ikke en em-

bedsmand at deltage i en sådan diskussion inden for sit eget område.

Markedsministeren fremsatte en bemærkning om, at embedsmændene stilles til rådighed i det omfang, de orker det. Det var spændende at se, hvor meget markedssekretariatets embedsmænd orker, så derfor vil jeg spørge udenrigsøkonomiministeren, om han vil oplyse folketinget eller f. eks. markedsudvalget om, i hvilket omfang disse embedsmænd f. eks. i januar kvartal har deltaget i såkaldt oplysnings- eller mødevirksomhed, altså i den form for virksomhed, som vi har drøftet her.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard): Spørgeren kender jo fra sit private erhverv de vanskeligheder, som enhver, der skal give oplysning, har ved at adskille det, tilhøreren kan opfatte som objektivt eller ikke-objektivt, og det er i reglen sådan, at hvis den, der sidder inde med megen viden, ikke bekræfter spørgeren i hans fordomme, vil han ofte blive betragtet som inobjektiv. Men sagen er den, at disse embedsmænd i markedssekretariatet samt de embedsmænd, der er placeret i missionen i Bruxelles, er de danskere, der har det største konkrete kendskab til alle de mange problemer, som ikke mindst EF-modstanderne stiller spørgsmål om.

Det er ikke gørligt for politikere, knap nok for markedsministeren selv, at have denne sum af viden samlet uden at spørge embedsmændene. Og da der stilles tusind spørgsmål om dagen bl. a. til vores informations- og dokumentationscentral, er det særdeles praktisk, hvis man ønsker svar inden for rimelig tid, at de mennesker, der kender til sagen, også giver oplysningerne. Derfor mener jeg, at det, der sker fra embedsmændenes side, er en tjenesteydelse, en service, de yder også EF-modstanderne, og man må formode, at EF-modstanderne ikke kan være nervøse for, at folk får størst mulig viden, og hvem andre kan give denne størst mulige viden end dem, der arbejder med disse problemer til daglig?

Hvad angår aktivitetens omfang, er jeg ikke i stand til på stående fod — det forstod jeg også på spørgeren at han ikke ventede — at give en kvartalsoversigt, men hvis spørgeren ønsker det, kan jeg naturligvis i markedssekretariatet fremskaffe en oversigt